

Duple

Nr 2515

AUGUST 1941

FRONTEN

Nr. 1. - Organ for frihetskjempere. Kommer ut den 9 i hver måned ...-

Her mig, Deppot! Jeg vare vil
din Befolungs mens jeg er til.
For Norges Lov, Dødens Svand
Hal bringe dine Ulovers Saand.

Sentil Wergeland.

KONGERIKET NORGE'S GRUNNLOV

Grunnloven har to hovedformål. Det ene er å organisere statsstyret i store trekk. Det annet er å sikre individenes frihet og likhet. På den tiden da Norges Grunnlov ble skapt, hadde folk to verdenshistoriske hendinger i frisk erindring: Den amerikanske uavhengighets- og rettighetserklæring av 1776 og den franske revolusjon av 1789. Begge hadde gitt uttrykk for den mektige nye politiske grunn-ideen som preget tidsperioden og som var blitt forbedret gjennom et langvarig opplysningsarbeid av tidens største tenkere og diktere.

Denne grunn-ideen var at all makt i samfunnet går ut fra folket sjøl.

Folket er suverent. Bare i dets navn kan statsmakten utøves, gjennom organer som folket velger sjøl og har tillit til. Den norske grunnloven ble da også i sin form et klart uttrykk for det samme prinsippet. Det var noen av landets beste og mest vidsynte menn som var med på å skape den. De sto overfor press og trusler utefra, men de visste hva det var de bar fram: fullbyrdelsen av folkets dypeste lengsel. Det var frihetens sak. Og den seiret dengang som den vil seire nå.

Grunnlovens ene hovedformål er å organisere statsstyret på demokratisk grunn. Et demokratisk statsstyre kan tenkes organisert på forskjellige måter - det er ikke bundet til en bestemt form. Dette er en av demokratiets sterke sider. Eidsvold-grunnloven delte statsmakten opp i tre forskjellige funksjoner: Den utøvende-, den lovgivende- og den dømmende makt. Skilnaden mellom disse var ganske skarp. Dette var i samsvar med datidas herskende ideer om statsmaktens ideelle organisasjon. De tre skulde holde hverandre i likevekt, og ved det være i seg sjøl en garanti mot maktmisbruk.

Den dømmende makt står i en særstilling. Det er et absolutt krav i en-